

[Josiassen.]

gældende nu, kan denne Bekostning i hvert Tilfælde ikke virke afskrækkende for Gennemførelsen af Lovforslaget.

Som sagt, jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, de kan bedst drøftes i det kommende Udvalg.

Den højtærede Minister oplyste i sin Forelæggelsestale, at der var sket en indtrængende Henvendelse fra Dansk Dykkerforening om at faa Lovforslaget gennemført, og selv om jeg nok tillægger de Røster, der lyder fra anden Side, nogen Betydning, vil jeg dog sige, at der foregaar jo ikke ret meget i dette høje Ting, uden at man stifter Bekendtskab med Protester fra forskellig Side. Det undrer mig derfor heller ikke, at der er fremkommet Protester over for dette Lovforslag. Men jeg er saadan indstillet, at selv om der fremkommer Protester fra forskellig Side, tillægger jeg alligevel den faglige Organisations Anskuelser mere Betydning. Det, at en Organisation inden for Erhvervet anmoder om at faa Beskyttelse, finder jeg af større Betydning og Vægt, end hvis der fremkommer Protest fra Folk, som staar uden for en saadan Organisation.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har forelagt Lovforslaget, og jeg følger til, at fra mit Partis Side vil vi gøre, hvad der staar i vor Magt, for at faa det gennemført, endogsaa ret hurtigt, i Erkendelse af, at dette vigtige og farefulde Erhverv bør finde Beskyttelse lige saa vel som andre.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Hendriksen: I Dag for to Aar siden fremsatte den daværende Søfartsminister i dette høje Ting Forslag til Lov om Dykkernæring og Betyggelse af Dykkerarbejdet, og dette Lovforslag kom til første Behandling i det høje Ting den 13. Marts 1934. Lovforslaget blev meget velvilligt modtaget, navnlig fra tre Partiernes Side; det fjerde her i Tinget repræsenterede Parti, Venstre, tog derimod noget mere køligt paa Sagen. Men det var ganske naturligt, at en Sag af denne Art, der angik et helt nyt Omraade, maatte behandles i et Udvalg. Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) havde derfor ganske Uret i sin Udtalelse om, at Sagen blev syltet i et Udvalg. Det blev den ingeniørlunde, men enhver kan sige sig selv, at naar man fra den høje Regerings Side først finder det betimeligt at forelægge et Lovforslag paa et nyt Omraade den 28. Februar, og Sagen

bliver behandlet første Gang i det høje Ting den 13. Marts, er der virkelig ikke megen Tid tilbage til at faa den gennemarbejdet og gennemdrøftet. Hertil kom, at et nyt Moment blev rejst under Sagen. Der blev, saaledes som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds ogsaa har gjort Rede for, fra en Række Erhvervsdykkere, fra 30 Mand i det hele — antagelig de samme 30, som nu gaar igen og for en halv Time siden har henvendt sig til det ærede Medlem —, rettet kraftige Protester mod en Række af Lovforslagets Bestemmelser. Samtidig gik Dansk Dykkerforening ind for Lovforslaget. Men der var altsaa divergerende Meninger. Det var derfor ganske naturligt, at dette Spørgsmaal blev nøje undersøgt, og naar jeg reagerer over for det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Josiassen) paa dette Punkt, er Grunden den, at jeg som Udvalgets Formand havde Ansvaret for Udvalgsarbejdet. Jeg var meget stærkt stemt for at gennemføre Forslaget, det er jeg ogsaa i Dag, men jeg kan ikke finde det rigtigt at udtale sig paa den Maade, som det ærede Medlem før gjorde.

Jeg var meget forbavset over, at Lovforslaget, der havde faaet denne velvillige Modtagelse i 1934, ikke blev genfremsat i den følgende Samling. Det blev det ikke. Nu har den højtærede Søfartsminister, som naturligvis ikke kan have Ansvaret for, at det ikke blev fremsat i den Samling, i hvilken han ikke var Minister, fremsat Forslaget, men ogsaa fremsat det paa et sent Tidspunkt af Samlingen. Ikke desto mindre haaber jeg, det skal lykkes at samle helst hele det høje Landsting om Lovforslagets Bestemmelser, men i hvert Tilfælde et Flertal for Forslaget, saa at vi kan faa det gennemført.

Der er imidlertid, som fremhævet fra anden Side, fremkommet nye Oplysninger under den Udvalgsbehandling, der fandt Sted for to Aar siden, nemlig disse 30 Dykkeres Protest mod Forslaget, og nu siger det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns), at der maa lægges ikke ringe Vægt paa, hvad Fagets Udøvere mener om Sagen. Det er jeg naturligvis enig i, at der maa lægges en vis Vægt paa, men ikke nogen aldeles afgørende Vægt, for Fagets Udøvere alene kan ikke bestemme, hvad der skal lovgives om. Det drejer sig jo ikke om en Lov alene for Fagets Udøvere, den vedrører i høj Grad ogsaa andre, fordi Fejl fra Dykkerens Side kan faa katastrofale Følger baade for Dykkeren og for andre. Men hertil kommer, at Fagets Udøvere i